

Ръководство на ЕЦБ относно уведомяването за прехвърляне на значителен риск и непряка подкрепа за секюритизационни сделки

Прехвърляне на значителен риск съгласно членове 244 и 245 от Регламента за капиталовите изисквания

1 Приложно поле

В това Ръководство¹ се описва процесът на уведомяване, който се препоръчва на значимите институции², действащи като институции инициатори (наричани по-долу „институции инициатори“) на секюритизационни сделки, по отношение на признаването на прехвърляне на значителен риск при дадена секюритизация.

ЕЦБ препоръчва на значимите институции да следват това ръководство по отношение на всички секюритизационни сделки с прехвърляне на значителен риск, осъществени след публикуването му. То ще бъде актуализирано периодично, така че да отразява промените в регулирането и надзора на секюритизациите.

Освен това, когато лицето инициатор е банка извън еврозоната, но институцията майка, установена в еврозоната, възнамерява да признае намаляването на капитала и на консолидирано равнище, тя следва да уведоми ЕЦБ в съответствие с ръководството.

2 Правна рамка

В Регламента за капиталовите изисквания (РКИ)³ и по-конкретно в член 244 и член 245 са определени условията, при които институциите инициатори

¹ Настоящото ръководство отменя и заменя Публичните указания на ЕЦБ относно признаването на прехвърляне на значителен кредитен риск, публикувани на 24 март 2016 г.

² „Значими институции“ означава „значими поднадзорни лица“ съгласно определението в член 2, параграф 16 от Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка от 16 април 2014 г. за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определените на национално равнище органи (Рамков регламент за ЕНМ) (ЕЦБ/2014/17) (ОВ L 141, 14.5.2014 г., стр. 1).

³ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

отчитат прехвърлянето на значителен риск. Освен това информацията относно надзорните оценки на секюритизации с прехвърляне на значителен риск се намира и в съответните раздели на Насоки на Европейския банков орган (ЕБО) № 2014/05⁴ (Насоки на ЕБО относно прехвърляне на значителен риск) и в Ръководството на ЕЦБ относно правата на избор и преценка, предвидени в правото на Съюза⁵ (Ръководство на ЕЦБ относно правата на избор и преценка).

Настоящата надзорна практика на ЕЦБ по отношение на прехвърлянето на значителен риск отразява и надзорен опит и тенденции на пазара с течение на времето, като включва и няколко препоръки, издадени от ЕБО⁶.

С РКИ, по-специално член 250, се налага общо изискване за уведомяване на съответния компетентен орган за всяка кредитна институция, действаща като спонсор или инициатор, която по отношение на дадена секюритизация е приложила член 247, параграфи 1 и 2 от посочения регламент при изчисляването на размера на рисковопреглетените експозиции или е продала инструменти от търговския си портфейл, в резултат на което от нея вече не се изисква да разполага със собствен капитал срещу рисковете от тези инструменти. Обхватът на изискването за уведомяване е описан по-подробно в Насоки ЕВА/GL/2016/08 на Европейския банков орган (наричани по-долу „Насоките на ЕБО“). ЕЦБ възнамерява да спазва тези насоки.

По-специално, в Насоките на ЕБО се посочват подробно транзакциите, които надхвърлят договорните задължения на институция спонсор или институция инициатор и поради това изискват уведомяване на компетентния орган. Значимите поднадзорни лица следва да вземат предвид Насоките на ЕБО, когато уведомяват ЕЦБ в качеството ѝ на компетентен орган съгласно член 250, параграф 3 от РКИ.

3 Уведомяване за секюритизации с прехвърляне на значителен риск

3.1 Обща информация

ЕЦБ предлага две различни процедури за уведомяване от институции инициатори, които възнамеряват да структурират секюритизационна сделка, за която планират да отчетат прехвърляне на значителен риск. Първата е редовната процедура при прехвърляне на значителен риск. Тя обикновено отнема общо три месеца и включва цялостна оценка на всеки отделен случай

⁴ Насоки на ЕБО относно прехвърляне на значителен кредитен риск във връзка с членове 243 и 244 от Регламент (ЕС) № 575/2013 (ЕВА/GL/2014/05), 7 юли 2014 г.

⁵ Ръководство на ЕЦБ относно правата на избор и преценка, предвидени в правото на Съюза, юли 2025 г.

⁶ Например Доклад на ЕБО относно прехвърлянето на значителен риск при секюритизацията съгласно член 244, параграф 6 и член 245, параграф 6 от Регламента за капиталовите изисквания (ЕВА/Rep/2020/32) (ЕВА/Rep/2020/32).

от съвместния надзорен екип. Втората представлява ускорена процедура за опростени и по-стандартизирани секюритизации с прехвърляне на значителен риск, които отговарят на определени критерии. При нея се използва хармонизиран образец за уведомление, а целта е да се намали времето за отговор на ЕЦБ до осем работни дни.

И при двете процедури ЕЦБ ще проверява дали е осъществено прехвърляне на значителен риск в съответствие с условията, посочени в регулаторната рамка. Процедурите се различават по сроковете, формата и обхвата на информацията, която се предоставя на ЕЦБ за оценка.

Независимо коя процедура се следва, уведомленията до ЕЦБ за прехвърляне на значителен риск следва да се изпращат в електронен вид на:

- srt_notifications@ecb.europa.eu;
- Съвместния надзорен екип (СНЕ) на институцията инициатор.

Придружаващата документация се предоставя на СНЕ посредством обичайното техническо средство (например портала ASTRA).

3.2 Редовна процедура при прехвърляне на значителен риск

3.2.1 Уведомяване за сделки от страна на институциите инициатори в рамките на редовната процедура при прехвърляне на значителен риск

Институцията инициатор следва да уведоми ЕЦБ, ако е дала или възнамерява да даде ход на процес на структуриране на секюритизационна сделка, за която смята:

- или да признае прехвърляне на значителен риск съгласно член 244, параграф 2 или член 245, параграф 2 от РКИ (базирани на критерии сделки), или
- да подаде заявление за разрешение съгласно член 244, параграф 3 или член 245, параграф 3 от РКИ (базирани на разрешение сделки).

Тя следва да уведоми ЕЦБ за намеренията си най-малко три месеца преди очакваната дата на сключване на сделката. По отношение на базираните на критерии сделки институцията инициатор може също да избере да подаде формуляр за допустима сделка за ускорена процедура (вижте раздел 3.3).

От институцията инициатор се очаква да посочи дали и по какъв начин сделката е подобна на предишни сделки, които вече са инициирани от нея, или, ако са направени малък брой промени – да насочи вниманието към тях.

Представители на институцията инициатор и съответния СНЕ може да участват в неформален диалог относно особености на сделката, след като ЕЦБ бъде уведомена за нея. Той не представлява изрично или негласно одобрение на прехвърлянето на значителен риск.

3.2.2 Информация, която институциите инициатори трябва да предоставят преди инициирането при редовната процедура на прехвърляне на значителен риск

Наред с първоначалното уведомление, определено в раздел 3.2.1, от институциите инициатори се очаква да предоставят на ЕЦБ информацията за сделките, съдържаща се в Приложение I, поне в проектна форма.

Приложение I не представлява изчерпателен списък и ЕЦБ може да поиска от институцията да предостави друга информация, необходима за извършването на оценката на сделката, например поради нейни особени характеристики.

От институцията инициатор се очаква да изпрати на ЕЦБ актуализиран пакет за уведомление преди очакваната дата на сключване на сделката с прехвърляне на значителен риск, когато вече не се очакват други съществени промени в секюритизацията (уведомление за период на замразяване). В идеалния случай той трябва да бъде изпратен един месец по-рано.

3.2.3 Оценка на ЕЦБ и коментари до институцията инициатор

След получаване на първоначално уведомление и впоследствие на уведомление за периода на замразяване ЕЦБ извършва надзорна оценка. При нея се определя дали сделката отговаря на регулаторните условия за допустимост и на критериите за прехвърляне на значителен риск, описани в Ръководството на ЕЦБ относно правата на избор и преценка, предвидени в правото на Съюза.

На институциите инициатори се препоръчва да изчакат предварителната обратна информация от ЕЦБ, преди да осъществят сделката, а в идеалния случай и преди да признаят намаляването на капитала за целите на спазването на регулаторните изисквания. В случай че секюритизацията вече е осъществена и резултатът от оценката на прехвърлянето на значителен риск е отрицателна, ЕЦБ приема решение, с което възразява срещу признаването на значимостта на прехвърлянето на риска.

За базирани на разрешение сделки институциите инициатори могат да признаят намалението на капитала за целите на спазването на регулаторните изисквания само след като получат съответното решение на ЕЦБ.

Институциите инициатори трябва непрекъснато да спазват условията на РКИ, посочени в членове 244 и 245, през целия срок на секюритизационната сделка. ЕЦБ си запазва правото да упражнява надзорните си правомощия,

включително да възразява срещу признаване на прехвърляне на значителен риск.

3.3 Ускорена процедура при прехвърляне на значителен риск

3.3.1 Цел

След целенасочен технически диалог с ключови заинтересовани страни на пазара ЕЦБ въведе нова ускорена процедура за опростени и стандартизирани секюритизации с прехвърляне на значителен риск въз основа на Препоръка 19 от доклада на ЕБО относно прехвърлянето на значителен риск от 2020 г. В този доклад се препоръчва въвеждането на две процедури за оценки на прехвърляне на значителен риск. Чрез ускорената процедура при прехвърляне на значителен риск се цели намаляване на времето за окончателен отговор от страна на ЕЦБ в надзорния диалог от три месеца на осем работни дни. В основата ѝ е хармонизиран образец за уведомление, който включва информация от качествено и количествено естество за целите на доказване на прехвърляне на значителен риск. Тя допълва добре установените по-дълги и по-задълбочени прегледи в съответствие с процеса, описан в раздел 3.2.

Въвеждането на ускорена процедура при прехвърляне на значителен риск е уместно за опростени и по-стандартни традиционни и синтетични секюритизации без сложни характеристики, които може да отговарят или да не отговарят на критериите за опростени, прозрачни и стандартизирани трансакции. Тази ускорена оценка, основана на предварително одобрени критерии, може да повиши прозрачността и предвидимостта при оценяването и да намали времето за осъществяване на опростени и стандартизирани секюритизации с прехвърляне на значителен риск, като намали разходите за изпълнението им и за спазването на регулаторните изисквания за банките инициатори. Тя се допълва от последващи проверки на извадков принцип, които имат за цел да се провери дали информацията, предоставена в образците, е точна, и от засилен мониторинг на неприключените сделки с прехвърляне на значителен риск. За надзорните органи ускорената процедура позволява подход, основан в по-голяма степен на риска. Тя дава възможност за насочване на ресурсите към по-сложни секюритизации и към надзор над дейностите по секюритизации на равнището на отделна банка.

Описаната в този раздел процедура замества посочената в раздел 3.2 при сделки, които отговарят на критериите за допустимост в раздел 3.3.2, според преценката на институцията инициатор⁷. Тя е ограничена до случаите на прехвърляне на значителен риск, описани в член 244, параграф 2 и член 245, параграф 2 от РКИ (основани на критерии сделки).

⁷ Когато са изпълнени критериите за ускорена процедура, на институциите инициатори се препоръчва да използват съответната процедура за уведомяване. Те обаче имат възможност и да продължат да уведомяват ЕЦБ, следвайки процедурата, описана в раздел 3.

3.3.2 Критерии за допустимост за ускорената процедура

По принцип ЕЦБ ще приема уведомления за прехвърляне на значителен риск за секюритизация по ускорена процедура, ако са изпълнени следните критерии:

- Общата агрегирана условна стойност на секюритизацията⁸ не надхвърля 8 млрд. евро (следва да се тълкува като максимален възможен размер на секюритизационния портфейл при инициране).
- Намаляването на капитала, постигнато от значимата институция при иницирането, не води до намаляване на капитала по отношение на съотношението на базовия собствен капитал от първи ред (БСК1) в размер на повече от 25 базисни пункта (изчислява се на консолидирано равнище).
- При инициране ефективният брой на експозициите (N)⁹ е най-малко 100, а съвкупната стойност на всички експозиции в групата към даден отделен длъжник не надвишава 2% от съвкупната стойност на остатъчните експозиции в групата от базисни експозиции. Заемите или лизингите към група от свързани клиенти се считат за експозиции към един длъжник;
- Съвкупността от секюритизирани експозиции включва единствено експозиции на кредитен риск в банковия портфейл, които имат определени периодични платежни потоци, размерът на вноските за които може да бъде различен по отношение на плащанията, те да са свързани с наем, главница или лихви или каквото и да е друго право за получаване на доход от активи, по които се извършват такива плащания. Базисните експозиции могат също така да генерират постъпления от продажбата на всякакви финансирани или отдадени на лизинг активи. Базисните експозиции не включват прехвърлими ценни книжа съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 44 от Директива 2014/65/ЕС, различни от корпоративни облигации, които не са предлагани за търгуване на място за търговия.
- Към момента на подбора съвкупността от секюритизирани експозиции не включва експозиции в неизпълнение по смисъла на член 178, параграф 1 от РКИ.
- Междинно плащане по кредитната защита се извършва най-късно шест месеца след настъпването на кредитно събитие, когато реструктурирането на дълга във връзка със загубите при съответната

⁸ Запазеният икономически интерес съгласно член 6 от Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 година за определяне на обща рамка за секюритизациите и за създаване на специфична рамка за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации (ОВ L 347, 28.12.2017 г., стр. 35, Регламент за секюритизациите) трябва да бъде включен в съвкупната условна стойност, ако е под формата на секюритизираща позиция. В други случаи (например ако запазеният интерес е под формата на вертикален транс във всяка секюритизирана експозиция или на произволно избрани експозиции), запазеният икономически интерес не следва да се включва в общата агрегирана условна стойност. Вижте също въпросите и отговорите към Единната нормативна уредба на ЕБО, въпрос 2015_2472.

⁹ Съгласно член 259, параграф 4 от РКИ; за целите на ускорената процедура всяка експозиция към група свързани клиенти следва да се счита за експозиция към един длъжник (съгласно РКИ, член 243, параграф 2, буква а).

базисна експозиция не е приключило до изтичането на този шестмесечен период.

- Премиите за кредитна защита трябва да бъдат структурирани в зависимост от непогасената стойност на защитения транш. Сделката за прехвърляне на значителен риск не трябва да включва никаква форма на гарантирани премии, механизми за отстъпки или други механизми, с които може да се избегне разпределянето на загуби към инвеститора. По-специално, както се препоръчва в доклада на ЕБО от 2020 г. относно прехвърлянето на значителен риск, премията не следва да се увеличава, ако нарасне равнището на кредитния риск на базисния портфейл.
- Секюритизацията отговаря на приложимите минимални критерии, определени в РКИ, включително критериите за допустимост на кредитната защита, посочени в трета част, дял II, глава 4 и глава 5 от него.
- За синтетичните секюритизации инициаторът посочва трета страна проверител.¹⁰ Не е необходимо обаче името ѝ да бъде включено в уведомлението за прехвърляне на значителен риск, ако все още не е окончателно определено до дадения момент. Инициаторите могат също да използват самооценка от своя отдел за вътрешен одит, ако споразумението за защита не изисква трета страна проверител.
- При традиционните секюритизации произтичащите лихвени и валутни рискове се редуцират по подходящ начин.¹¹
- При традиционните секюритизации най-малко 15% от всеки от траншовете, които не са нито рисковопретеглени на 1250%, нито се приспадат от елементите на базовия собствен капитал от първи ред, се продават на външни инвеститори, за да се докаже, че траншовете са били правилно оценени.

Следните допълнителни критерии за допустимост се прилагат за секюритизациите, за които банката използва вътрешнорейтингов подход за изчисляване на капиталовите изисквания, който е обект на надзорни мерки:

- Допустими за ускорената процедура са секюритизации с базисни портфейли, обхванати от вътрешнорейтингови модели, за които се прилагат надзорни мерки под формата на ограничения, отразени в абсолютни добавки или относителен множител към вероятността от неизпълнение и загубата при неизпълнение, с пряко въздействие върху K_{irb} и рисковите тегла според вътрешнорейтинговия подход за секюритизациите SEC-IRBA;
- Секюритизациите с базисни портфейли, обхванати от вътрешнорейтингови модели, за които се прилагат надзорни мерки под формата на загуба при неизпълнение с долна граница на равнище съгласно регулаторния

¹⁰ Съгласно член 26д, параграф 4 от Регламента за секюритизациите.

¹¹ Както е посочено в член 21, параграф 2 от Регламента за секюритизациите.

основен вътрешнорейтингов подход (F-IRB), добавки върху рисковопретеглените активи, долна граница на рисковопретеглените активи (например на равнището на рисковопретеглените активи според стандартизирания подход) или самоопределени добавки, които са станали надзорни мерки съгласно решение на ЕЦБ, са допустими само ако тя е одобрила отделен консервативен подход, преди да е получила уведомление за съответната секюритизация в рамките на ускорената процедура.

- Във всички случаи инициаторът е длъжен да отрази надзорните мерки в по-консервативно KIRB, отчетено съответно в образеца за ускорената процедура (със и без надзорните мерки, ако има такива).

Секюритизации с една или повече от следните характеристики не са допустими за ускорената процедура:

- Секюритизации от институции инициатори, които не са емитирали секюритизации с прехвърляне на значителен риск през последните пет години (на консолидирано равнище, при условие че отделната институция използва съответната информация на консолидирано равнище).
- Секюритизации с период на „добавяне“ за секюритизираните експозиции.
- Секюритизации, които включват пълна пропорционална амортизация.
- Секюритизации с хибридна амортизация, които нямат ясно определени договорни предпоставки за неотменимото преминаване на схемата за амортизация към последователен приоритет, включително поне една (или няколко, когато е уместно) ретроспективна и поне една (или няколко, когато е уместно) ориентирана към бъдещето предпоставка, както се препоръчва в доклада на ЕБО от 2020 г. относно прехвърлянето на значителен риск.
- Секюритизации с повече от 35% кредити с еднократно погасяване¹² в първоначалната група от секюритизирани експозиции по условна стойност.
- Въз основа на определението на експозиции с ливъридж или с високо ниво на ливъридж съгласно [Ръководството на ЕЦБ относно транзакциите с ливъридж](#), май 2017 г.:
 - Портфейли, включващи всякакви експозиции, определени като „всички видове заеми или кредитни експозиции, при които кредитополучателят е собственост на един или повече финансови спонсори“;

¹² Заеми с амортизация, при които цялата стойност на главницата се изплаща с последната вноска, вижте Приложение IV от Регламент (ЕС) 2016/867 на Европейската централна банка от 18 май 2016 година относно събирането на подробни данни за кредитите и кредитния риск (ЕЦБ/2016/13).

- Портфейли, включващи всякакви експозиции с високо ниво на ливъридж, за които важи следното: „съотношението на общия дълг към EBITDA¹³ надвишава 6,0 пъти при сключването на сделката“;
- Портфейли, включващи експозиции с ливъридж, но не експозиции с висока степен на ливъридж в основната група от секюритизирани експозиции, представляващи повече от 20% от първоначалния секюритизиран портфейл.
- Секюритизации, при които инициращата значима институция има тесни връзки¹⁴ с инвеститор или предоставя финансиране, свързано с инвестицията в секюритизацията.
- Секюритизации с индивидуални клаузи за предсрочно прекратяване, които не са приведени в съответствие с договорената стандартна формулировка (вижте Приложение III).
- Синтетични секюритизации със синтетични допълнителни спредове.¹⁵
- Традиционни секюритизации, при които групата секюритизирани експозиции се продава с отстъпка от номиналната или непогасената стойност на експозициите.

Ако значимите институции емитират секюритизации в рамките на определени национални програми за държавни гаранции,¹⁶ те трябва да се свържат със своя СНЕ на двустранна основа, за да обсъдят дали тези сделки могат да отговорят на условията за ускорена процедура, дори ако един или няколко от изброените по-горе критерии не са изпълнени.

3.3.3 Уведомление за сделки от страна на институциите инициатори в рамките на ускорената процедура

За целите на планирането значимите институции, които възнамеряват да използват ускорената процедура за признаване на прехвърляне на значителен риск съгласно член 244, параграф 2 или член 245, параграф 2 от РКИ за конкретна секюритизация, следва да уведомят ЕЦБ за намерението си най-малко един месец преди очакваната дата на сключване на секюритизацията. Уведомлението при ускорена процедура следва да се изпрати на ЕЦБ най-късно десет работни дни преди очакваната дата на сключване на сделката.

¹³ EBITDA означава печалба преди лихви, данъци, обезценки и амортизации.

¹⁴ Съгласно определението в член 4 от РКИ.

¹⁵ Следва да се преразгледа след приемането на проекта на Регулаторните технически стандарти относно определянето на стойността на експозицията на синтетични допълнителни спредове при синтетични секюритизации.

¹⁶ „Национални програми за държавни гаранции“ се отнася до национални програми, които включват гаранция от държава или от публичен орган, който определя и характеристиките на трансакциите по стандартизиран начин (например по отношение на броя и/или плътността на траншовете, критериите за допустимост за секюритизираните активи).

3.3.4 Информация, която трябва да бъде предоставена от институцията инициатор при ускорена процедура

Документацията при ускорената процедура, която се представя на ЕЦБ като част от уведомлението за прехвърляне на значителен риск при ускорена процедура преди иницирането и вместо документацията от Приложение I, се състои от:

- **Образец при ускорена процедура**

Образецът при ускорената процедура е документ във формат Excel, който включва цялата необходима качествена и количествена информация за съвкупността и структурата на секюритизациите в стандартизирана форма. Тази информация може да покаже, че въз основа на самооценката, извършена от значимата институция, прехвърлянето на значителен риск е осъществено и секюритизацията отговаря на условията за допустимост за ускорената процедура. Образецът следва да бъде подписан от член на ръководния орган на значимата институция, отговорен за структурното звено, което структурира сделката, или от лице, упълномощено от ръководния орган да подпише образца от негово име.¹⁷

- **Необходими правни и счетоводни становища**

- при традиционните секюритизации – счетоводно становище, че институцията инициатор не запазва контрол върху базисните експозиции (което показва, че секюритизацията отговаря на условията, посочени в член 244, параграф 4, буква г) от РКИ).
- при традиционните секюритизации – квалифицирано правно становище, което потвърждава, че секюритизираниите експозиции са поставени извън обсега на институцията инициатор и нейните кредитори, включително в случай на несъстоятелност и принудително изпълнение (в съответствие с член 244, параграф 4, буква з) от РКИ).
- при синтетичните секюритизации – квалифицирано правно становище, което потвърждава, че кредитната защита може да бъде реализирана във всички релевантни юрисдикции (в съответствие с член 245, параграф 4, буква ж) от РКИ).

Становищата могат да бъдат представени като проект, ако окончателните версии не са на разположение десет работни дни преди очакваната дата на сключване на сделката.

- **Обобщаващ документ**

В този документ се описват основните елементи на секюритизационната сделка. Целта му е СНЕ да разбере по-ясно каква е целта и цялостната

¹⁷ Член на ръководния орган съгласно ДКИ.

структура на секюритизацията и така да се подпомогне анализът на образеца.

В него се включва, наред с другото, информация за опциите за покупка и описание на предпоставките за тяхното изпълнение, както и на свързаните с резултатите предпоставки за амортизация на различните траншове. За синтетичните секюритизации, при които има дългова ценна книга, обвързана с кредит, в обобщаващия документ следва също така да се представи подробно използването на постъпленията и евентуалните корекции за волатилност в съответствие с трета част, дял II, глава 4 от РКИ. Освен това при синтетичните секюритизации следва да бъде предоставена информация относно методологията на банката за изчисляване на цената на капитала. И накрая, по отношение на секюритизациите, при които има валутно несъответствие, в обобщаващия документ следва да се посочат всички периодични корекции на валутните курсове и как се управлява и хеджира несъответствието.

3.3.5 Коментари от ЕЦБ във връзка с надзорните дейности

След като СНЕ прегледа уведомлението по ускорената процедура, в случай че резултатът е положителен, ЕЦБ се стреми да предостави на значимата институция отговор най-късно осем работни дни след получаване на уведомлението. Тази коментари се изпращат под формата на електронно писмо, в което се посочва, че въз основа на предоставената документация СНЕ не е установил елементи, които дават основание за възражение срещу признаването на прехвърлянето на значителен риск.

Когато дадена секюритизация, за която е изпратено уведомление в рамките на ускорена процедура, не отговаря на критериите, посочени в раздел 3.3.2, или не е осъществено прехвърляне на значителен риск съгласно количествените показатели, заложи в образеца за ускорена процедура, ЕЦБ уведомява за това значимата институция. В тези случаи тя подлага на оценка уведомлението в съответствие с раздел 3.2. Това може да отнеме до три месеца от датата, на която уведомлението за прехвърлянето на значителен риск е изпратено на ЕЦБ. Ако въз основа на тази оценка ЕЦБ заключи, че не е осъществено прехвърляне на значителен риск, ще бъде изготвено официално решение на ЕЦБ за възражение срещу признаването на такова прехвърляне.

Окончателната документация следва да се представи не по-късно от един месец след датата на сключване на сделката. Ако въз основа на тази документация критериите, посочени в раздел 3.3.2, не са изпълнени или ако не е осъществено прехвърляне на значителен риск съгласно количествените показатели, заложи в окончателната версия на образеца за ускорена процедура, ЕЦБ ще извърши цялостна последваща оценка на прехвърлянето на значителен риск. Ако според заключението не е осъществено прехвърляне на значителен риск, ще бъде изготвено официално решение на ЕЦБ за възражение срещу признаването на това прехвърляне.

3.3.6 Процес на допълнителна надзорна проверка

ЕЦБ може да извършва допълнителни проверки, например под формата на последващо наблюдение и/или проверки на място, за да гарантира, че информацията в образеца при ускорена процедура е точна. Значимата институция носи цялата отговорност за точността и надеждността на предоставената информация. Ако ЕЦБ установи съществени неточности, които водят до случаи на секюритизации, които не отговарят на условията за прехвърляне на значителен риск, тя си запазва правото да упражни надзорните си правомощия, включително да възрази срещу признаването на такова прехвърляне.

Ако при проверките се установи, че дадена институция е заблудила ЕЦБ в хода на ускорената процедура, СНЕ може да реши в бъдеще да не оценява секюритизации на институцията по тази процедура. СНЕ информира своевременно значимата институция за такова решение. Той може също така да реши да не подлага на оценка секюритизации на дадена институция чрез ускорена процедура в случай че открие недостатъци в институционалното управление и/или управлението на риска, свързани със секюритизации.

3.4 Информация, която институциите инициатори трябва да предоставят след инициирането

След финализиране на сделката институцията инициатор следва да предостави окончателната версия на всички документи и информацията, посочена в Приложение I, не по-късно от един месец от датата на инициирането. За секюритизационни сделки, за които е подадено уведомление в рамките на ускорена процедура за прехвърляне на значителен риск, този пакет следва да съдържа и окончателна версия на образеца, ако са настъпили промени по него. За да се избегнат всякакви съмнения, това не заменя предоставянето на информацията, дължима в съответствие с Ръководството на ЕЦБ за уведомяване относно секюритизационни сделки, членове 6–8 от Регламента за секюритизациите.¹⁸

3.5 Уведомяване за съществени събития, свързани с прехвърляне на значителен риск

Институциите инициатори следва да уведомят ЕЦБ без ненужно забавяне за всяко събитие, което засяга или е вероятно да засегне ефективността на прехвърлянето на значителен риск при дадена сделка, когато допусканията, на които се основава оценката на прехвърлянето, са се променили съществено. Това би било приложимо например ако сделката бъде реструктурирана, ако е направена съществена промяна във вътрешнорейтингов модел, ако са внесени

¹⁸ Ръководството на ЕЦБ за уведомяване относно секюритизационни сделки, членове 6–8 от Регламента за секюритизациите, 2022 г.

значителни промени в реда и условията или ако се допълни секюритизираната сума. Приложимо е и при други релевантни обстоятелства, например когато бъде упражнена кол опция или опция за „изпълнение в даден момент“. Това уведомление следва да бъде представено заедно с актуализирана собствена оценка на прехвърлянето на значителен риск и съответната актуализирана информация/документация, както е посочено в Приложение I, според случая. То не засяга разпоредбата относно непряката подкрепа, както е определена в член 250 от РКИ (вижте раздел 3.6).

3.6 Непряка подкрепа

На значимите поднадзорни лица, от които се изисква да уведомят ЕЦБ за сделка съгласно член 250 от РКИ, се препоръчва да представят уведомления поотделно за всяка сделка в съответствие с Приложение II към настоящото ръководство.

Уведомлението по предходния параграф следва да бъде представено в писмен вид не по-късно от 15 работни дни след извършването на сделката.

След като ЕЦБ бъде уведомена за сделката, е възможно да се проведе неофициален надзорен диалог по нейни конкретни аспекти между представители на институцията инициатор или институцията спонсор и съответния СНЕ.

4 Приложения

4.1 Приложение I: Информация, която се предоставя на ЕЦБ при прехвърляне на значителен риск

По всички следващи точки институцията инициатор следва да предостави съответната информация, която да се основава на документацията по сделката¹⁹ или на вътрешните прогнози и информационни системи на институцията инициатор. Информацията, включена в настоящото приложение, следва да бъде предоставена заедно с всички уведомления, посочени в раздел 3.1.

4.1.1 Информация за сделката

Трябва да бъде включено следното:

¹⁹ Тя може да бъде предоставена или като проект преди финализирането на сделката, или като окончателна версия впоследствие.

1. естеството на сделката (т.е. дали е традиционна или синтетична секюритизация съгласно определението в член 242 от РКИ);
2. правните разпоредби, на които институцията инициатор се позовава, за да поиска прехвърляне на значителен риск, заедно с декларация от нея, че сделката отговаря на условията на член 244, параграф 2 или член 245, параграф 2 от РКИ, и как се постига това;
3. условната стойност на сделката в евро, както и във валутата на сделката, ако е приложимо;
4. среднопретегленият срок на сделката и най-дългият матуритет на всяка експозиция, която се секюритизира, както и разпределението на матуритетите на секюритизираните експозиции;
5. първоначалната публична документация или документацията за инвеститорите по сделката, както и всякаква допълнителна информация, засягаща по-специално структурата на сделката (включително броя, съответния размер, ранг и плътност на всички траншове и съответните им начални и крайни точки на загуба, включително всички кредитни подобрения, като например резервни сметки със или без финансиране, гаранции със или без финансиране, предоставени по определени траншове при традиционни секюритизации, ликвидни улеснения, дали траншовете са запазени или прехвърлени и как се олихвяват), а също и разбивка на всички секюритизиращи позиции, независимо дали са задържани или прехвърлени на трети страни;
6. информация за количеството, продадено на първичния пазар на инвеститори, които имат тесни връзки с институцията инициатор (като се използва определението за „тесни връзки“, посочено в член 4, параграф 38 от РКИ);
7. в случай на частно търгуване – име, вид, правна форма и държава на установяване на потенциалните/действителните инвеститори, както и дали някой от тях има тесни връзки с институцията инициатор;
8. при традиционните секюритизации – квалифицирано правно становище, което потвърждава, че секюритизираните експозиции са поставени извън обсега на институцията инициатор и нейните кредитори, включително в случай на несъстоятелност и принудително изпълнение;
9. при традиционните секюритизации – счетоводно становище, че институцията инициатор не запазва контрол върху базисните експозиции (така че да са изпълнени условията, посочени в член 244, параграф 4, буква г) от РКИ);
10. при синтетичните сделки – квалифицирано правно становище, с което се потвърждава изпълнителната сила на кредитната защита във всички съответни юрисдикции;

11. при синтетичните сделки – оценка как защитата отговаря на изискванията на член 249 от РКИ и правната документация на всички инструменти, чрез които рискът се прехвърля ефективно;
12. единният идентификатор на секюритизацията съгласно определението в член 11 от [Делегиран регламент \(ЕС\) 2020/1224 на Комисията от 16 октомври 2019 г.](#)²⁰;
13. намаляването на съотношението на БСК1 (на всички съответни равнища на консолидация), произтичащо от признаването на прехвърляне на значителен риск;
14. предвидената дата за признаването на прехвърляне на значителен риск за целите на надзорната отчетност;
15. декларация в която институцията инициатор потвърждава на собствена отговорност, че след като бъде финализирана, сделката ще отговаря на условията по член 244 или член 245 от РКИ.

4.1.2 Информация за секюритизирани експозиции

Тя трябва да включва:

1. вида, географския произход и класовете активи на секюритизирани експозиции, както и секторната им класификация по NACE;
2. пълната информация за базовите активи/референтния портфейл – или като данни на ниво кредит, или под формата на подробни таблици за групиране, в зависимост от риска от концентрация или детайлността на базисния портфейл;
3. методологията, използвана за подбор на експозициите, които да бъдат секюритизирани;
4. валутата или валутите на емитиране и на секюритизирани експозиции;
5. размера на референтния портфейл в евро;
6. дела на експозициите с ливъридж и с висока степен на ливъридж съгласно определението на ЕЦБ;
7. вида амортизация на секюритизирани експозиции (напр. френско или германско погасяване, еднократно плащане, плащане само на лихва или револвиращ тип);

²⁰ Делегиран регламент (ЕС) 2020/1224 на Комисията от 16 октомври 2019 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти, уточняващи информацията и данните за секюритизацията, които се предоставят от инициатора, спонсора и ДСЦС (ОВ L 289, 3.9.2020 г., стр. 1).

8. общия размер на рисковопретеглените експозиции (RWEA) на секюритизираните експозиции преди секюритизацията;
9. K_{irb}, или K_a и K_{sa}, според случая, които биха съответствали на капиталовите изисквания за секюритизираните експозиции, ако те не са били секюритизирани;
10. ако инициаторът използва вътрешнорейтинговия подход при секюритизация (SEC-IRBA) – наименованието на вътрешнорейтинговите модели, използвани за оценка на K_{irb} за секюритизираните експозиции, както и вероятността от неизпълнение и загубата при неизпълнение, оценени чрез вътрешнорейтинговите модели за секюритизираните експозиции (като се включат всички регулаторни добавки или ограничения);
11. размера и процента на очакваните и неочакваните загуби и методологията, прилагана за тяхното определяне, по-специално за институциите инициатори, които не използват вътрешнорейтинговия подход, при всички сценарии (базови, утежнени, на равномерно разпределение на загубите във времето и на съсредоточаване на загубите в края на срока на сделката);
12. размера на провизиите, свързани с референтния портфейл, с информация дали те ще бъдат освободени вследствие на сделката;
13. ако инициаторът използва SEC-IRBA – размера на всеки недостиг на провизии, свързан с референтния портфейл, заедно с информация дали секюритизацията ще доведе до намаляване на недостига, приспаднал от БСК1.

4.1.3 Информация за секюритизиращите позиции

Изисква се следната информация:

1. общият размер на рисковопретеглените експозиции, равностоеен на капитала след секюритизацията за цялата секюритизация, и подходът, използван за изчисляването на този размер в съответствие с йерархията на методите според член 254 от РКИ.
2. размерът на капиталовите приспадания, свързани със секюритизационни експозиции, запазени от институцията инициатор.
3. размерът на риска, прехвърлен от институцията инициатор, като дял от размера на рисковопретеглените експозиции преди секюритизацията.

4.1.4 Други аспекти на сделката

Трябва да бъде включено следното:

1. дали и по какъв начин институцията инициатор ще изпълни изискването за запазване в съответствие с член 6 от Регламента за секюритизациите, и по-специално каква форма на запазване ще се използва;
2. съществуването и особеностите на специфични характеристики, и по-специално:
 - (a) всякаква структура на групата, отличаваща се с револвиране, добавяне или попълване, или всякаква друга структура, при която към нея могат да бъдат добавени секюритизирани експозиции след сключването на сделката, през целия нейн срок, включително обяснения какви условия трябва да бъдат изпълнени, за да се пристъпи към добавяне на експозиции (напр. критерии за допустимост, спиращи попълването събития);
 - (b) разпоредби за предсрочна амортизация, ако има такива, и как те са в съответствие с член 246 от РКИ;
 - (c) при секюритизации на необслужвани кредити – подлежащата на възстановяване отстъпка от покупната цена на секюритизирани експозиции;
 - (d) клаузи за предсрочно прекратяване (напр. опции за „изпълнение в даден момент“, регулаторни кол опции и всякакви други с изключение на опции за предсрочно погасяване);
 - (e) традиционен или синтетичен допълнителен спред, според случая, и неговият механизъм (напр. „блокиране“ или „използваш или губиш“);
 - (f) всякакви задължения или опции за институцията инициатор да изкупи обратно секюритизирани експозиции;
 - (g) вида на амортизацията (т.е. пропорционална или последователна) и свързаните с резултатите предпоставки, които задействат смяна на системата за амортизация;
 - (h) ликвидни или кредитни улеснения, предоставени на дружеството със специална цел в случай на традиционна секюритизация, и всякакви други характеристики, които биха могли да представляват непряка подкрепа от институцията инициатор, както е описано в член 250 от РКИ;
3. подробности за всякакво периодично преразглеждане на валутния курс и всякаква релевантна информация за начина на хеджиране и управление на валутната експозиция;
4. Освен това:
 - (a) икономическа обосновка на сделката от гледна точка на институцията инициатор;

- (b) подробности за вътрешния процес на одобрение на сделката в съответствие с политиките и правилата на институцията за институционално управление и управление на риска;
- (c) описание на рисковете, които запазва институцията инициатор;
- (d) информация за рейтингите от агенции за външна кредитна оценка (АВКО) на секюритизиращите позиции или обяснение защо не са поискани външни рейтинги за част или за всички секюритизиращи позиции;
- (e) моделиране на паричните потоци, обхващащо целия срок на сделката, с диференцирано моделиране в случай на опции за „изпълнение в даден момент“ и други опции, засягащи крайния матуритет на сделката, при няколко сценария (например вътрешен базов сценарий, утежнен сценарий, сценарий на равномерно разпределение на загубите във времето и сценарий на съсредоточаване на загубите в края на срока на сделката). Възможно е да бъдат поискани допълнителни сценарии.

4.2 Приложение II: Информация, която се предоставя на ЕЦБ при непряка подкрепа

Значимото поднадзорно лице следва да уведомява съвместния надзорен екип, който отговаря за него, за всяка сделка, която отговаря на определението в параграф 25 от Насоките на ЕБО.

4.2.1 Информация, която трябва да бъде предоставена от значимо поднадзорно лице, действащо като институция инициатор

Когато уведомява СНЕ за сделка, значимото поднадзорно лице следва да представи следната информация.

1. Ако твърди, че сделката не представлява непряка подкрепа, значимото поднадзорно лице следва да представи достатъчно доказателства, че отговаря на съответните условия, посочени в Насоките на ЕБО, като се вземат предвид обстоятелствата, изброени в член 250, букви а) – д) от РКИ, както е описано по-подробно в параграфи 19 – 24 от Насоките на ЕБО.
2. По-специално, значимото поднадзорно лице следва да представи информация, която доказва следното:
 - (a) че сделката е била извършена като сделка между несвързани лица (както е определено в параграф 15 от Насоките на ЕБО) или при условия, които са по-благоприятни за инициатора в сравнение с такава сделка, по-специално:

- (i) измерители на пазарната стойност, включително котирувани цени на активни пазари за подобни сделки, до които институцията има достъп към датата на оценяване;
 - (ii) ако не могат да бъдат установени такива измерители – данни, различни от котирувани цени, които са пряко или косвено наблюдаеми за актива;
 - (iii) ако не могат да бъдат установени такива данни – ненаблюдаеми данни за актива, както и доказателства за това как са оценени вземанията или дължимите суми и какви данни са били използвани (напр. подкрепящи становища от квалифицирани трети страни, като счетоводители или одиторски дружества);
- (b) че оценката е в съответствие с процеса за преглед и одобряване на кредити;
- (c) че сделката не подронва постигнатото за секюритизацията прехвърляне на значителен риск и не е сключена с цел да се намалят потенциалните или реалните загуби на инвеститорите, по-специално:
- (i) счетоводните записи, които са направили участниците в сделката за нея;
 - (ii) промените в ликвидната им позиция;
 - (iii) дали очакваните загуби от дадена секюритизираща позиция и от секюритизираните експозиции са значително увеличени или намалени, като се вземат предвид, наред с другото, промените в пазарната цена на позицията, в размера на рисковопретеглените експозиции и в рейтингите на секюритизиращите позиции.
3. Значимото поднадзорно лице следва да представи информация за икономическата обосновка на сделката. Тя следва да включва, според целесъобразността, информация дали сделката е осъществена като част от дейности на институцията по поддържане на пазара.
4. Значимото поднадзорно лице следва да представи информация за това как сделката може да засегне кредитния риск, първоначално прехвърлен на трети страни, във връзка с намалението на размера на рисковопретеглените експозиции при секюритизираните експозиции.
5. Ако сделката е извършена от някое от лицата, посочени в параграф 25, буква а), точка i) или ii) от Насоките на ЕБО, значимото поднадзорно лице следва също така да представи документация за естеството на взаимоотношенията си с това лице или, според случая, за финансирането, подкрепата, указанията или договореностите, които е предоставило на лицето или е договорило с него за целите на извършването на съответната сделка.

4.2.2 Информация, която трябва да бъде предоставена от значимо поднадзорно лице, действащо като институция спонсор

Когато уведомява СНЕ за сделка, значимото поднадзорно лице следва да представи следната информация.

1. Ако твърди, че сделката не представлява непряка подкрепа, значимото поднадзорно лице следва да представи достатъчно доказателства, че отговаря на съответните условия, посочени в Насоките на ЕБО, като се вземат предвид обстоятелствата, изброени в член 250, букви а) – д) от РКИ, както е описано по-подробно в параграфи 19 – 24 от Насоките на ЕБО.
2. По-специално, значимото поднадзорно лице следва да представи информация, която доказва следното:
 - (а) Информацията трябва да доказва, че сделката, която може да представлява непряка подкрепа, е била извършена като сделка между несвързани лица (както е определено в параграф 15 от Насоките на ЕБО) или при условия, които са по-благоприятни за инициатора в сравнение с такава сделка. В този смисъл в информацията трябва да се посочва следното:
 - (i) Следва да се представят измерители на пазарната стойност, включително котираны цени на активни пазари за подобни сделки, до които институцията има достъп към датата на оценяване;
 - (ii) Ако не могат да бъдат установени такива измерители, трябва да бъдат представени данни, различни от котираны цени, които са пряко или косвено наблюдаеми за актива;
 - (iii) Ако данните по точка ii) по-горе също не могат да бъдат установени, тогава трябва да бъдат представени ненаблюдаеми данни за актива. В този случай институцията следва да представи на ЕЦБ доказателства за това как са оценени вземанията или дължимите суми и какви данни са били използвани. За тази цел институцията може например да представи становища в подкрепа на оценката от квалифицирани трети страни, като например счетоводители или одиторски дружества.
 - (б) Информацията трябва да показва, че оценката е в съответствие с процеса на преглед и одобряване на кредити.
3. Значимото поднадзорно лице следва да представи информация за икономическата обосновка на сделката. Тя следва да включва, според целесъобразността, информация дали сделката е осъществена като част от дейности на институцията по поддържане на пазара.

4. Ако сделката е извършена от някое от лицата, посочени в параграф 25, буква а), точка i) или ii) от Насоките на ЕБО, значимото поднадзорно лице следва също така да представи документация за вида на взаимоотношенията си с това лице или, според случая, за финансирането, подкрепата, указанията или договореностите, които е предоставило на лицето или е договорило с него за целите на извършването на съответната сделка.

© Европейска централна банка, 2025

Пощенски адрес 60640 Frankfurt am Main, Germany

Телефон +49 69 1344 0

Уебсайт www.bankingsupervision.europa.eu

Всички права запазени. Разрешава се възпроизвеждането с образователна и нетърговска цел при изрично позоваване на източника.

За специфичната терминология можете да използвате [речника на ЕНМ](#) (само на английски език).

PDF

ISBN 978-92-899-7598-8

doi:10.2866/4287692

QB-01-25-287-BG-N